

AGENT 001 – BÖRJE LANTZ

Brev från personer som var närvarande vid boksläppet, men även personer som enbart tagit del av boken & våra medlemstidningar!

”Varmt tack för en mycket trevlig träff igår (23/9) när boken om Börje Lantz introducerades.

Metoden med flera medverkande personer är genial och mottogs positivt av alla närvarande.

Min vän och kollega Mats Ekdahl gav presentatörer högsta betyg om introduktionen.”

Många hälsningar Jörgen Andersson & Mats Ekdahl

”En utomordentlig memoar/biografi över en i vår värld sannolikt unik fotbollspersonlighet. Den såg så lockande ut att jag sträckläste den så fort jag hämtat den från brevlådan. Särskilt roligt med de många bilderna och tidningsurklippen. Tack, Helsingborgs Idrottsmuseum för denna skatt som räddats till eftervärlden!”

Med vänliga hälsningar Hans Brattberg

PS!

Sen vill jag tacka för de båda tidningarna som bifogats. Det är FANTASTISKT vad ni lyckats göra med ett lokalt idrottsmuseum! Fylla det med roliga, publikdragande aktiviteter! Kanske är ni alltför duktiga för att man på andra håll ens ska försöka sig på att ta efter?

Tack för ett trevligt arrangemang och jättefin bok!

Ulf & Amie Olsson, Ven

En mycket trevlig bok om Börje Lantz.

Kent Hansson, fd sportchef KvP bland annat

En fin beskrivning/bild av Börje Lantz.

Stefan Lindqvist, HD-journalist

Läst boken med nöje och det är en historia värd att få många läsare!

Tomas Nilsson, HD-sporten

Tack för den fantastiska boken AGENT 001.

Sicken kille – helt unik!!!

Har med stort intresse tagit del av det kvalitéverk ni skapat tillsammans i redaktionen.

Kjell Swärd, Pedagogförlaget

Har läst boken med stor behållning.

Många leenden och många skratt samt mycket intressant.

Joakim Berglund, VD Bilderisyd AB

Mycket intressant och vilken rolig läsning.

Roland Nygren, Motorsportfantast

Supernöjd med boken och glad att fått den tillsänd mig,

Clive Toye, USA och mångårig vän till Börje

Fantastisk! Så många minnen! Och alla dessa fina bilder!

Vilket fint jobb av er – ett stort tack!

Linn Bergström, kusin till Ulrika & Gustaf

Var med redan på Kvällsnytt

Hjärtligt TACK för en högst intressant för att inte säga originell bok om AGENT 001 – Börje Lantz, där jag fann att ”Kingen” själv skrivit koncist och klart om en del av det myckna och djärva han varit med om.

Härligt grepp ni tagit och fullföljt på ett lagom bohemiskt men trevligt och mycket humoristiskt sätt – kul med färgerna och en fullträff med omslaget och presentationen av ”Kings” (”enkla”) vardagsbostäder på insidorna var verkligen Hipp!

Ett mycket innerligt tack för att jag var inbjuden att närvara på denna idrottshistoriska dag i en synnerligen förnäm lokal och med detta fantastiska idrottsmuseum i Helsingborg.

Sven Tollin, Kvällsnytt när Börje jobbade där, HD, NST & Sydsvenskan

Vad definierar en hjälte?

För en vecka sen skrev vi i Skånskan om att det gått 25 år sedan Estonia-katastrofen. Där och då, det vill säga 1994, bestämde jag mig för att aldrig mer använda den slitna klyschan "hjalte" om andra än om riktiga hjältar. Ta exemplet med yt-dykarna som hoppade ner och räddade folk i vattnet. De var och är av det rätta virket.

Begreppet hjälte är särskilt utslitet inom idrotten. Många ser Zlatan som en extrem storhet. Statyn i Malmö, som nu ska invigas, är högre än Estonia-monumentet i Stockholm. Jämför Zlatan-statyn med Raoul Wallenberg-portföljen, som står på Södra Promenaden i Malmö. Den portföljen i dimensionen 1:1, skapad av Ulla Kreitz, symboliserar i all sin anspråkslöshet en svensk hjälte som räddade hundratals judar i Budapest från Förintelsen.

Zlatan, hur uppblåst och uppförstorad hans staty än är utanför fotbollsstadion i Malmö, går inte i de riktiga hjältarnas fotspår. Sorry! Och jag tror att jag har SAOB:s definition på hjälte på min sida, SAOB som i Svenska Akademiens Ordbok. Det handlar om mod, tapperhet och liknande. Jag har svårt att pressa in det i fallet Zlatan, bara för att han väntar in bra bollar från sina lagkamrater i den så kallade boxen.

Inte ens Börje Lantz skulle ha gillat att man kallar duktiga fotbollsspelare för hjältar. Han som själv var en sorts "hjalte" för en del av sina klienter, som han hjälpte. En av dem som vittnar om Tomelillasonen, fotbollsagenten Lantz insatser är Mats "Masse" Magnusson, fotbollsspelaren. När nu boken om Börje Lantz kommit så passade Masse på att under ett närmast rörande inslag på boksläppet i Helsingborg, på Idrottsmuseet, berätta om vilken hjälp han fick av Börje Lantz under sin sejour i Portugal, för Benfica.

Det kom fram en helt annan ska vi säga empatisk sida än den vi kanske är vana vid när vi diskuterar "Mr Tio Procent".

Boken heter "**AGENT 001** Börje Lantz – Kingen från Tomelilla" och ges ut av Helsingborgs Idrottsmuseum. Det mesta skrivjobbet har Ken Olofsson stått för, och han har gjort det med den äran. Man får säga att slutresultatet var värt att vänta på, första utkasten har 29 år på nacken... Och under tiden gick dessutom Börje Lantz ur tiden sedan han väntade på en levertransplantation i Brasilien för tjugo år sedan.

Brasilien är ett viktigt land i sagan om Lantz. Han blev Pelés ombud, och det var i Brasilien han genom den lokale Facit-chefen, legenden Gunnar "Oj-Oj" Göransson gjorde de första lärospånen i agentlivets ABC.

Lantz lyckades få det brasilianska landslaget att komma till Moskva och Leninstadion, där han såg till att socialistpropagandan runt arenan plockades ner och Coca Colas logga i stället sattes upp. Den perfekta reklamkuppen.

Slutet på den "affären" blev att den sovjetiske idrottsministern sparkades men kamrat Lantz fick behålla pengarna.

Till näst sist ...

... så är jag personligen glad över att en gammal KvP-krönika återges i boken, en krönika där jag faktiskt även gav en agent som Börje Lantz och hans seriösa kolleger en eloge för deras jobb när jag skulle summera det fantastiska VM-äventyret i USA 1994.

Till sist ...

... så led Börje Lantz, som många av oss förr, av en släng tandläkarskräck. När hans systerdotter Kerstin utbildat sig till tandläkare vågade han sig upp i tandläkarstolen – med en flaska whisky i närheten. När han skulle skolja, blev det i whisky.

– Det gick ju bra, eftersom whisky är bakteriedödande, skrattade systerdottern vid boksläppet för en tid sedan.

Nästa gång jag ska till tandläkaren, ska jag testa Börje Lantz metod.

Ulf R Johansson, fd sportchef på KvP bland annat

AGENT 001 –

med underrubriken Börje Lantz – "Kingen från Tomelilla" en bok utgiven av Helsingborgs Idrottsmuseum är en verkligt intressant bok med många inslag och intervjuer av personer som haft beröring med "Mr 10 procent".

Han började på Södra Skåne i Tomelilla där jag fick kontakt med honom genom bordtennisen. Hjälpte honom med rankinglistor bland annat.

Snart drog Börje iväg i hela Skåne och Sverige och blev agent för olika klubb- och landslag. Jag stannade i Malmö och Trelleborg.

Plötsligt dök Börje upp som marknadschef på Trelleborgs Gummifabrik och våra vägar korsades igen. Börje hade ständigt uppslag vad vi skulle göra. Man fick sålla hårt, men när han presenterade Saudiarabiens landslag med kungen i spetsen till Trelleborg och match mot TFF, var det inte svårt att vara positiv... Börje fick mycket reklam, det gällde att locka publik till matchen... Hur det slutade kan man läsa om i boken.

Rune S Pehrsson, fd sportchef på Trelleborgs Allehanda

Det händer alltid något på Idrottsmuseet i Helsingborg

Helsingborgs Idrottsmuseum är en fantastisk plats att komma till. Speciellt om man är från Malmö där politiker och tjänstemän har slaktat det idrottsmuseum som faktiskt för inte så länge sedan fanns i Baltiska Hallen.

I Helsingborg är eldsjälarna många och flitiga även med bokutgivningar. Nyligen släppte man en bok betitlad **AGENT 001** med underrubriken Börje Lantz – ”Kungen från Tomelilla”.

Börje Lantz var, vågar man säga, den förste store fotbollsagenten i Sverige och Mr 10 Procent var just det han tog för sina tjänster. Som inte var små.

Börje Lantz dog den 23 september 1999 i Brasilien i väntan på en levertransplantation. På dagen 20 efter hans död hade man på Helsingborgs Idrottsmuseum samlat en stor skara människor där många kunde förknippas med Börje Lantz. Närvarande var bl a hans syster Birgitta och en systerdotter Kerstin samt tidigare fotbollsproffset Mats ”Masse” Magnusson, gamle HIF-legendaren (och MFF-aren) Lars-Erik Ahlberg, Lantz tidigare affärspartner Eskil Åkesson, Tomas Junglander, en gång SAS-chef i Brasilien och vän till Gunnar ”Oj Oj” Göransson. Göransson var legendarisk Facitchef i Brasilien och mannen som refererade Brasilien-Sverige i Sveriges Radio VM 1950 då han blev känd som ”Oj, Oj Göransson” efter resultatet 7-1. Han var en stor fotbollsentusiast och blev ingången för Börje Lantz som fotbollspromotor.

Det blev ett boksläpp som jag aldrig upplevt det. Med författarna Ken Olofsson, gammal journalistkollega på Aftonbladet och Hasse Sjöström, en av Idrottsmuseets brinnande eldsjälur som projektledare.

För dagens ungdomsgeneration säger kanske namnet Börje Lantz inte så mycket. Den lille Tomelilla-födde trinde mannen, oftast i vit kostym och hatt, alltid njutandes av det exklusiva cigarmärket en stor Flor de Brasil, kunde möjligen påminna om en maffiakille, men var egentligen en mycket generös och omtänksam människa tillsammans med sin hustru Bodil, där han i Villa Tomelilla i portugisiska Cascais tog väl hand om ”sina” proffsspelare. Om detta vittnade vid boksläppet en mycket tagen ”Masse” Magnusson på ett rörande sätt och det släpptes en och annan tår.

Boken om Börje Lantz påbörjades redan 1997 på uppdrag av honom själv och Ken Olofsson skrev en del kapitel i det som var tänkt som en självbiografi fram till 1999, då Börje Lantz gick bort. Just då lades bokprojektet så att säga på is, innan Ken och Hasse Sjöström för två år sedan beslutade sig för att fortsätta med levnadsbeskrivningen av Börje Lantz. Ett stort arbete påbörjades med att intervjua många som haft med Börje Lantz att göra och det fanns också ett stort tidningsarkiv att plöja igenom.

Så medverkar i boken namn som Lars-Erik Ahlberg (också med på Idrottens Hus denna dag), ”Masse” Magnusson, Johan Mjällby (systerson till Börjes fru Bodil), Sven-Göran ”Svennis” Eriksson, Eskil Åkesson, Hans Cavalli-Björkman, Roland Larsson (U-tränare i MFF och tidigare förbundskapten för det svenska U-landslaget som också var med i Helsingborg) och barnen Ulrika och Gustaf Lantz, båda boende på fjärran orter som Kuala Lumpur i Malaysia respektive Hongkong.

Från radskrivare i Tomelilla (fem öre raden) till journalist på Kvällsnytt i Helsingborg och Aftonbladet (där han blev den förste att skriva under sitt eget namn!) till god vän med namn som världens bästa fotbollsspelare Pelé och ryske världsmålvakten Lev Jasjin bland annat. Han träffade president Jimmy Carter, Henry Kissinger, argentinske diktatorn Videla och FIFA-presidenten Havelange, som han satt framför på hedersplats vid VM i Argentina 1978.

Han fick den ryske idrottsministern avsatt sedan man kletat ner hela fotbollsstadion med reklam för Coca-Cola i stället för kommunistiska budskap vid första landskampen mellan Sovjetunion och Brasilien. Och inte minst fick Börje Lantz Sveriges Television att upphöra med sitt reklamförbud runt fotbollsplanerna när TV skulle sända.

Historierna är många och ger fina minnen om Börje Lantz, som var en god vän till Kvällspostens fotbollsskribent Thure Isacson och som jag faktiskt spelade tennisdubbel med en gång på Hästhagens IP i Malmö mot bl a Börje Lantz. Han var en duktig tennisspelare med ett bollsinne som påminde om Malmös gamle tennis-ess Torsten Johansson. Bland annat kunde han skruva stoppbollarna så att dom studsade tillbaka över nätet.

Det är en väldigt kul och intressant bok som Ken Olofsson och Hasse Sjöström åstadkommit tillsammans med redaktionskollegerna Christer Lind, Lars-Olle Andersson och Lars-Göran Skoog.

I förordet skriver man: *Det finns de som flinade illvilligt åt hans upptåg i början, ty han var rund och trind och bara en tvärhand hög – och så kom han från Tomelilla. Å andra sidan spelar det nog ingen större roll för Börje Lantz vilka som flinat eller applåderat. Han har låtit de avundsjuka vara avundsjuka, medan han själv rökt sin Flor de Brasil – svart och tjock, utan tvekan en prestigecigarr – på sin långa och märkliga äventyrsresa genom livet.”* Peter Kastensson

En Tomelillabo som lyfte i motvind

Tomelillas skola ska vara bland de sämsta i landet. Men betyg är inte allt. Det har en viss Tomelillabo visat förr.

När Lärarförbundet i förra veckan presenterade sin ranking över landets skolor, och placerade Tomelilla på plats 274 av totalt 290, tänkte jag på Börje Lantz, uppvuxen på Nygatan i Tomelilla innan familjen flyttade till Sälshög i början av 1940-talet.

Börje var en kavat kille med sinne för affärer. Som barn cyklade han landsbygden runt för att måla av gårdar för att sedan knacka på husen och sälja konstverken för en tia. Snart tog han också med sig en hankanin på rundorna och erbjöd bönderna att få honkaniner befruktade för samma summa. Den sistnämnda affärsmodellen tog slut när kaninen plötsligt dog: "Han hade knullat ihjäl sig", förklarade Börje på middag med fotbollstränaren Sven-Göran Eriksson många år senare.

Men särskilt intresserad av skolan var den unge Börje aldrig. Han relegerades från Samrealskolan efter att ha blivit underkänd i både matte och engelska.

Istället började han arbeta som journalist. Och som skribent på Södra Skånes Tidningar, under signaturen "Friska Fläktar" väckte han så mycket uppmärksamhet att han snart blev värvad – först av Kvällsnytt i Helsingborg, sedan av Aftonbladet i Stockholm. I huvudstaden lyckades han övertala redaktionen att ge honom ensamansvar av VM-hockeyn i Moskva 1966, trots att han aldrig hade sett en hockeymatch i hela sitt liv.

Och så där fortsatte Börjes liv. Inför fotbolls-VM i Sverige 1958 studerade han portugisiska då han trodde att Brasilien skulle gå bra i turneringen. Sydamerikanerna vann guld och Börje var den enda svenska reporter som kunde tala med succéspelarna (bland annat 17-årige Pelé), varpå han blev kompis med brassarna och åkte med dem hem till Rio de Janeiro, för att där starta en ny karriär som promotor för utländska fotbollslags turnéer i Europa.

Den karriären kompletterades snart. Efter att Börje insett att tv-matcher från stängda Östeuropa saknade reklamskyltar runt planerna började han bygga upp kontakter i Polen, Östtyskland och Bulgarien. Triumfens ögonblick var när han 1965 övertalade Breznev att tillåta Coca-Cola-skyltar på en arena i Moskva, ett ultimatum Börje ställde för att locka Pelé och landslagsspelarna till Sovjet.

Mot denna bakgrund var det inte underligt att Börje blev Sveriges första fotbollsagent. När spelare började byta lag och länder allt oftare satt Börje redan på alla kontakter. Under 1980-talet hade han i princip med monopol, de flesta svenska landslagsspelarna ingick i hans stall, något som Expressen uppmärksammade med ett foto på Blågult under rubriken "Lantz-laget".

Börje själv njöt av uppmärksamheten. Han visade gärna upp framgången. Med cigarr i mun och genom att presentera sig med sitt smeknamn "Kingen från Tomelilla".

En ny bok om Börje Lantz gavs ut i höst, utgiven av Helsingborgs idrottsmuseum och författad av Ken Olofsson och Hasse Sjöström. Även Börje själv har bidragit med texter från innan han gick bort 1999.

Han hade, kort sagt, en fenomenal, omtumlande och dramatisk karriär fram till sin död 1999. Jag fascinerades storligen av den när jag för några år sedan skrev ett reportage om honom, och jag blev påmind om den igen när jag häromdagen nåddes av biografien som nyligen getts ut om Börje ("Agent 001: Börje Lantz - 'Kingen' från Tomelilla").

Och det som framför allt slog mig när jag på nytt bläddrade igenom Börjes öde är hans förmåga att alltid se möjligheter när problem hopade sig. Det visade han hela vägen från realskolan. Han underkändes i svenska och svarade med att bli journalist. Han oduglig-förklarades i matte men visade sig ändå ha rätt goda egenskaper som affärsman.

Sådant kan också vara värt att tänka på när Lärarförbundet säger sitt om skolan.

Henrik Ekblom Ystén i Ystads Allehanda 21/10-19